

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/566/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112203275
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112203275.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci navrhovateľa: J. R., na.: XX.XX.XXXX, U.: J.F. XX, S., zastúpeného advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom: Radlinského 2, Bratislava, proti odporkyni: Slovenská republika zastúpená Národnou bankou Slovenska, IČO: 30 844 789, so sídlom: Imricha Karvaša 1, Bratislava, o náhradu škody vo výške 2.547,49 eura s príslušenstvom a o zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k.: 25C/24/2012-169 zo dňa 31. marca 2014 a na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č.k.: 25C/24/2012-190 zo dňa 03.06.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý/ v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa, č.k.: 25C/24/2012-169 zo dňa 31. marca 2014 **p o t v r d z u j e .**
Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, č.k.: 25C/24/2012-190 zo dňa 03.06.2014 **p o t v r d z u j e .**
Odporkyni **s a n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol, že nepožiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a návrh navrhovateľa na prerušenia konania zamietol. Návrh navrhovateľa voči odporcovi na zaplatenie náhrady škody vo výške 2.547,49 eura s príslušenstvom zamietol a odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok po právnej stránke odôvodnil podľa § 3 ods. 1, ods. 1, § 9 ods. 1 veta prvá a druhý pred bodkočiarkou, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a vecne tým, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania podaným súde prvého stupňa domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 2.547,49 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom odporcu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Dôvodil, že ako člen družstva vložil finančné prostriedky do družstva PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKEJ INVESTÍCIE (ďalej len "Družstvo"), ktoré na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt v rámci Prospektu investície schváleného Národnou bankou Slovenska (ďalej len "NBS") zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov a zabezpečovalo ich zhodnocovanie podľa zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách (ďalej len "zákon č. 566/2001 Z. z."), a to prostredníctvom spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. (ďalej aj "obchodník s CP"), s ktorým Družstvo uzatvorilo Zmluvu o správe portfólia cenných papierov (ďalej len "zmluva"). Miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľom do Družstva mala byť v súlade s Prospektom investície 8%. Obchodník s CP svoju činnosť na základe povolenia na poskytovanie investičných služieb NBS do 01.03.2011, kedy mu NBS toto povolenie, v rámci výkonu dohľadu, odobrala. Po ukončení svojej činnosti pre Družstvo ku dňu 30.04.2010, obchodník s CP Družstvu neodovzdal žiadne portfólio

cenných papierov, ani zverené peňažné prostriedky, a preto Družstvo nedisponovalo prostriedkami na výplatu navrhovateľom zverených prostriedkov, vrátane ich zhodnotenia. Navrhovateľovi preto konaním obchodníka s cennými papiermi, v spojení s jeho činnosťou pre Družstvo vznikla škoda, nakoľko jeho majetok sa zmenšil o sumu do Družstva vložených a nevrátených finančných prostriedkov. Podľa navrhovateľa za vznik tejto škody zodpovedala odporkyňa v dôsledku nesprávneho úradného postupu pri výkone dohľadu nad činnosťou obchodníka s CP pri činnosti pre Družstvo podľa zmluvy, keď po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné na nápravu nedostatkov. Z charakteru zistených porušení musela vedieť, že nedostatky v činnosti obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorí mu zverili prostriedky na ich zhodnotenie. Za nesprávny považoval navrhovateľ aj ten úradný postup odporkyne, pri ktorom 1/ nevykonala potrebné opatrenia na zabránenie vzniku škody Družstvu na majetku, ktorý bol tvorený prostriedkami jeho členov, 2/ neupozornila Družstvo na možné riziká spolupráce s obchodníkom s CP, 3/ zbytočnými prietahmi, resp. svojou nečinnosťou spôsobila, že tak voči Družstvu, ako aj voči obchodníkovi s CP neprijala vhodné opatrenia na zabezpečenie, aby tieto subjekty nemohli so svojím majetkom nakladať inak, než za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa, a napokon 4/ odporkyňa nereagoval na list Družstva zo dňa 24.06.2010, ktorým podľa § 86 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z. dalo podnet na vyhlásenie obchodníka s CP za neschopného plniť záväzky voči klientom.

Odporkyňa s návrhom navrhovateľa nesúhlasila a žiadala ho ako nedôvodný zamietnuť. Mal za to, že Družstvo ako podnikateľský subjekt vykonávalo činnosť podľa zákona č. 513/1991 Zb. Obch. zákonníka, za ktorú zodpovedalo predstavenstvo ako štatutárny orgán, ktorý zároveň riadil činnosť Družstva a zásadne rozhodoval o všetkých záležitostiach Družstva. Navrhovateľ musel vedieť, že s investovaním finančných prostriedkov do Družstva je spojené určité riziko a doterajší, príp. propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov v súlade s § 129 ods. 1 písm. b/ zákona č. 566/2001 Z.z. Úrad pre finančný trh schválil dňa 21.03.2002 Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z. z., na základe ktorého bolo Družstvo oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky majetkových hodnôt 10 rokov. Pri schvaľovaní Prospektu investície, ktorý je informačným dokumentom, úrad postupoval podľa § 127 ods. 4 v spojení s § 125 ods. 7 zákona č. 566/2001 Z.z., keď posudzoval najmä jeho úplnosť podľa § 128 ods. 1 cit. zákona, vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť, pričom za pravdivosť jednotlivých údajov v ňom uvedených zodpovedal štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 128 ods. 1 písm. h/ zákona č. 566/2001 Z. z.). Prospekt investície neobsahoval aj dotknutú zmluvu, keďže zákonnou náležitosťou Prospektu investície bol podľa § 128 ods. 1 písm. a/, bod 10 zákona č. 566/2001 Z. z. len zoznam zmlúv zabezpečujúcich odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb. Schválenie Prospektu investície teda neznamenalo schválenie i zmluvy medzi Družstvom a obchodníkom s CP, keďže jeho schválením nevznikol medzi Družstvom a obchodníkom s CP zmluvný vzťah. Ani prípadné nedodržanie povinností zo zmluvy zo strany obchodníka s CP by nevedlo k porušeniu Prospektu investície. Pokiaľ išlo o namietaný nesprávny úradný postup potvrdila, že vykonávala dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, avšak len v zákonom vymedzenom rozsahu, a to dohľad nad plnením povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt ustanovených zákonom č. 566/2001 Z.z, keď kontroloval 1/ zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 a § 127), 2/ aktuálnosť Prospektu investície počas lehoty trvania verejnej ponuky, 3/ plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a 4/ splnenie povinnosti predložiť pred zverejnením na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt, ako aj 5/ dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. Odporkyňa bola až s účinnosťou od 01.06.2010 oprávnená dohliadať nad tým, či vyhlasovateľ dodržiava schválený Prospekt investície. Nemohol vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, nakoľko by prekročila zákonom vymedzené kompetencie. Zo správ predkladaných Družstvom pritom nevyplývali informácie o zhoršenej situácii Družstva, Družstvo odporcovi neoznámilo, že obchodník s CP neoprávnene vyúčtováva odmenu, neplní si povinnosti zo zmluvy s Družstvom. Družstvo voči činnosti obchodníka s CP neprejavilo žiadne výhrady a nedomáhalo sa žiadnych nárokov súdnou cestou. Odporkyňa až po 8 rokoch spolupráce obdržala list Družstva zo dňa 15.04.2010, v ktorom ju žiadalo o preskúmanie postupu obchodníka s CP a vykonanie dohľadu na mieste. V období od 20.04.2010 do 06.05.2010 vykonala dohľad na mieste u obchodníka s CP a keďže zistila, že neposkytoval Družstvu investičnú službu riadenie portfólia vydala dňa 12.07.2010 rozhodnutie, č. ODT-8305/2010, o predbežnom opatrení, a obchodníkovi s CP uložil povinnosť zdržať sa nakladania s majetkom jeho klientov bez predchádzajúceho písomného súhlasu NBS. Ďalším rozhodnutím zo dňa 21.12.2010,

č. ODT-8305-5/2010, odobrala obchodníkovi povolenie na poskytovanie investičných služieb, ktorého správnosť potvrdila Banková rada NBS rozhodnutím č. GUV-274/2011 zo dňa 01.03.2011. Pokiaľ išlo o namietané prieťahy v konaní mala za to, že samotné Družstvo sťažovalo napredovanie dohľadu tak, aby mohla zistiť všetky skutočnosti a okolnosti a získať dôkazy potrebné na ďalšie konanie. Vzhľadom na výpoveď zmluvy obchodníkom s CP vyzvala Družstvo na aktualizáciu Prospektu investície. Družstvo podalo neúplnú žiadosť o schválenie dodatku k Prospektu investície, ktorá však ostala neúplná napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na odstránenie nedostatkov. Rozhodnutím zo dňa 26.08.2010, č. OPK-5664/1-5/2010 tak konanie o žiadosti Družstva zastavila, ktoré rozhodnutie potvrdila Banková rada NBS rozhodnutím zo dňa 08.12.2010, č. GUV-1744/2010. Medzičasom NBS listom zo dňa 27.08.2010, č. ODT-10890/2010, oznámila Družstvu začatie konania pre porušenie § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b/, c/ a h/ Z.z. a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z., keďže Družstvo nedodržiavalo schválený Prospekt investície a skutočnosti v ňom uvedené neaktualizovalo. Konanie bolo ukončené vydaním rozhodnutia dňa 30.05.2011, č. ODT-10890-4/2010, ktorým odporkyňa Družstvu zakázala predaj majetkových hodnôt. Pri výkone dohľadu podľa zákona č. 566/2001 Z. z. tak nebola nečinná, nespôsobilá žiadne prieťahy v konaní a nedopustila sa navrhovateľom vytýkaného nesprávneho úradného postupu. Pokiaľ navrhovateľovi vznikla majetková ujma v súvislosti s investíciou do Družstva, navrhovateľ bol povinný ju preukázať. Na majetok Družstva bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.04.2011, sp. zn. 3K 95/2010, vyhlásený konkurz, a preto pokiaľ navrhovateľ vložil svoje finančné prostriedky do Družstva, mal si svoj nárok prihlásiť do konkurzu a v prípade popretia tejto pohľadávky správcom konkurznej podstaty, domáhať sa určenia popretej pohľadávky incidenčnou žalobou. Zároveň i samotné Družstvo sa na Okresnom súde Bratislava I domáhalo žalobou smerujúcou voči odporkyňi náhrady škody vo výške 63.163.426,03 eura s prísl. podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá škoda mala pozostávať i z členských vkladov členov Družstva.

Navrhovateľ v písomnom doplnení k žalobe zo dňa 11.04.2013 uviedol bližšiu špecifikáciu nesprávneho úradného postupu, ktorý mal spočívať v I/ oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície, čo malo za následok neplatnosť Prospektu investície a následný oneskorený zákaz činnosti Družstva, II/ prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení v prerokovaní nedostatkov a III/ prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči družstvu.

Pokiaľ ide o bod 1/, navrhovateľ argumentoval, že Prospekt investície bol vypracovaný ku dňu 20.02.2002 a doplnený dodatkami zo dňa 21.03.2003 a 03.06.2008. NBS rozhodnutím zo dňa 30.05.2011, č. ODT-10890-4/2010, v rámci výkonu dohľadu nad Družstvom zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt z dôvodu neaktuálnosti Prospektu investície, vzhľadom na zmenu skutočností v ňom uvedených (absencia aktuálnych údajov o a/ predmete podnikania, b/ členoch predstavenstva a dozornej rady, c/ subjektoch, ktoré ovládajú družstvo, d/ subjektoch, s ktorými je družstvo majetkovo prepojené a ďalšie). NBS v rozhodnutí ustálila trvanie neaktuálnosti Prospektu od mája 2010, teda účelovo len necelé dva týždne po tom, ako v rámci výkonu dohľadu nad Družstvom doručila Družstvu výzvu zo dňa 20.04.2010 na predloženie dokladov a informácií k údajom zahrnutým do Prospektu investície. Neaktuálnosť Prospektu investície pritom siahala späť ku dňu 31.12.2006. Dňa 27.08.2007 došlo k stretnutiu medzi poverenými členmi predstavenstva Družstva a zástupcami NBS práve z dôvodu nedodržiavania Prospektu investície. Družstvo teda porušovalo povinnosti stanovené v § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b/, c/, h/ a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. od roku 2006 avšak NBS voči Družstvu zakročila až v máji 2011.

K bodu 2/ navrhovateľ uviedol, že Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt a obchodník patrili k povinne dohliadaným subjektom, a preto bola NBS povinná zisťovať a vyhodnocovať informácie a podklady o skutočnostiach týkajúcich sa dohliadaných subjektov v zmysle § 137 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z. z.. NBS už v roku 2007 pri kontrole Družstva zistila nedostatočné rozloženie portfólia, ktoré bolo tvorené zmenkou jediného emitenta - spoločnosti CI HOLDING a.s., pričom rizikovosť rozloženia portfólia dohliadaného subjektu patrí k jedným z najdôležitejších ukazovateľov, ktoré má NBS sledovať pri výkone dohľadu. NBS sa uspokojila s rozložením portfólia namiesto jednej do troch zmieniek bez využitia akýchkoľvek dostupných sankčných a nápravných opatrení voči Družstvu podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z.

V súvislosti s bodom 3/ poukázal na to, že NBS v rámci kontroly rozhodnutím zo dňa 20.08.2008, č. OPK-9750/3/2007, uložila obchodníkovi s CP pokutu vo výške 300.000,-Sk za porušenie povinností stanovených zákonom č. 566/2001 Z. z., pričom o výsledkoch kontroly ani navrhovateľa ani Družstvo nikdy neinformovala. Ani po vydaní rozhodnutia a zistení v roku 2007 NBS nevyužila svoje

kompetencie dané zákonom č. 566/2001 Z. z., existujúce už od roku 2007, neprijala žiadne kontrolné alebo významnejšie opatrenia tak voči obchodníkovi s CP či voči Družstvu, čím umožnila ich ďalšiu činnosť a spôsobila, že navrhovateľ už skôr nemohol rozpoznať riziko svojej investície. Navrhovateľka mala za to, že navrhovateľ preukázal existenciu všetkých troch predpokladov.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a nemožno mu vyhovieť. Z obsahu skutkových tvrdení uvedených navrhovateľom v žalobe mal zrejmé, že navrhovateľ sa voči odporkyni domáhal náhrady škody titulom zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z. z.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z., patrí k forme objektívnej zodpovednosti štátu, t.j. ide o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok. Týmito podmienkami sú: 1/ existencia majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Nepreukázanie čokoľvek jedného z uvedených predpokladov má za následok zamietnutie celého návrhu, keďže, ako bolo uvedené, predpoklady zodpovednosti pod bodmi 1/,2/ a 3/ musia byť naplnené súčasne.

Z vykonaného dokazovania mal zrejmé, že navrhovateľ sa stal členom Družstva, por. číslo 12144. Žiadosťou doručenou Družstvu dňa 27.08.2010 o zrušenie členského podielu, pričom jeho členstvo v Družstve zaniklo, s nárokom na vyplatenie vyrovnacieho podielu v hodnote 2.547,49 eura. Ďalej zistil, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.04.2011, sp. zn. 3K 95/2010, bol na majetok Družstva ako úpadcu vyhlásený konkurz, pričom veritelia Družstva boli vyzvaní na prihlásenie pohľadávok v lehote 45 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu; navrhovateľ si však voči Družstvu žiadne pohľadávky neprihlásil. Súd prvého stupňa zaujal názor, že v tomto štádiu konania navrhovateľ nepreukázal vznik škody. Podľa ustálenej súdnej judikatúry (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cz 110/84, publikovaného vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 4/87, ktoré je vzhľadom na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.05.2006, sp. zn. 4Cdo 199/2005, naďalej aplikovateľné, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25 Cdo 1404/2004) platí, že nárok na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., ako aj zákona č. 514/2003 Z. z. môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi iným titulom, napr. titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. Navrhovateľ sa mal ako bývalý člen Družstva prioritne domáhať vyplatenia svojej pohľadávky voči Družstvu, ktoré je povinné mu vydať získaný prospech v podobe vyplatenia vyrovnacieho podielu. Až v prípade bezúspešného uplatňovania pohľadávky voči Družstvu, by bolo zrejmé či a v akej výške by navrhovateľovi vznikla škoda. Škoda v uplatňovanej výške musí existovať v čase rozhodovania súdu (§ 154 O. s. p.). Ak teda neexistuje škoda v dobe rozhodovania súdu o uplatnenom nároku na jej náhradu, nárok bol uplatnený predčasne.

Z vykonaného dokazovania mal zrejmé, že navrhovateľ si voči Družstvu nároky z titulu výplaty vyrovnacieho podielu neuplatnil, keďže ako veriteľ sa neprihlásil do konkurzu vyhláseného na majetok Družstva ako úpadcu, nestal sa účastníkom konkurzného konania, a teda nepreukázal bezúspešné uplatnenie nároku voči Družstvu ako subjektu zodpovednému za vznik škody v uplatňovanej sume 2.547,49 eura. Nepreukázal tak prvotný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, a to vznik škody. Nakoľko sa navrhovateľ neprihlásil ako veriteľ do konkurzu, nemožno ho na daný prípad aplikovať ani rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Cdo 4968/2009.

Podľa názoru súdu prvého stupňa navrhovateľ nepreukázal ani namietaný nesprávny úradný postup odporkyne. Navrhovateľ v žalobe nešpecifikoval v čom konkrétne mal spočívať nesprávny úradný postup odporkyne vo vzťahu k jeho osobe, keď neuviedol akým konaním alebo nekonaním mala odporkyňa porušiť konkrétne povinnosti, akú konkrétnu činnosť zanedbal a mal vykonať, neuviedol v akom období sa mala dopustiť nečinnosti či prieťahov v konaní, všetko vo väzbe na jeho osobu a vznik majetkovej ujmy. Nesprávny úradný postup odporkyne mal podľa navrhovateľa spočívať v 1/ oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície, a tým neplatnosti Prospektu investície a následnom oneskorení zakázania činnosti Družstva, 2/ prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v Prerokovaní nedostatkov podľa zápisu zo dňa 24.08.2007 a v 3/ prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči Družstvu.

Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup spočívajúci v oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície, súd prvého stupňa uviedol, že dohľad NBS nad činnosťou Družstva

ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bol regulovaný zákonom č. 566/2001 Z.z. v obmedzenom rozsahu, spočívajúcom v kontrole povinností uložených vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt zákonom (zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky, plnenie informačných povinností, predloženie na posúdenie oznámenia o verejnej ponuke majetkových hodnôt, dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z.). K takým povinnostiam patrila počnúc od 01.01.2009 i povinnosť aktualizácie Prospektu investície podľa § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. a počnúc od 01.06.2010 povinnosť dodržiavania Prospektu investície podľa § 129 ods. 3 zákon č. 566/2001 Z. z. V prípade novej významnej skutočnosti, vecnej chyby či nepresnosti týkajúcej sa údajov zahrnutých do Prospektu investície, ktorá by mohla ovplyvniť správne hodnotenie majetkových hodnôt, malo Družstvo tieto uviesť v dodatku Prospektu investície. Povinnosť aktualizácie sa vzťahovala primárne na Družstvo, ktoré malo v takom prípade vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie NBS. Ak štatutárny orgán Družstva o nových významných skutočnostiach nepredložil dodatok k Prospektu investície, NBS mohla tieto skutočnosti zistiť až s časovým odstupom, najmä pri plnení zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti Družstva. Štatutárny orgán Družstva počas celej doby verejnej ponuky zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície (§ 128 ods. 1 písm. h/ zákona č. 566/2001 Z.z.). Schválenie Prospektu investície nemalo za následok aj schválenie Zmluvy o riadení portfólia, ktorá bola zaradená do zoznamu zmlúv zabezpečujúcich odbyť výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb, ktoré poskytuje (§ 128 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona č. 566/2001 Z.z.); Národná banka Slovenska totiž nemala právomoc vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva. Pri výkone dohľadu na mieste samom v dňoch 20.04. do 06.05.2010 NBS zistila zmeny v údajoch v Prospekte investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt, s následkom neaktuálnosti Prospektu investície, nie jeho neplatnosti. NBS vyzvala Družstvo na predloženie žiadosti o schválenie dodatku Prospektu investície. Ako vyplýva z rozhodnutia NBS zo dňa 26.08.2010, č. OPK-5664/1-5/2010, Družstvo predmetnú žiadosť Národnej banke Slovenska síce predložilo, táto však neobsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 747/2004 Z.z., pričom rovnaké nedostatky mal aj dodatok Prospektu investície v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z., a tieto neboli i napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na doplnenie žiadosti a dodatku odstránené a konanie bolo zastavené. Medzičasom NBS iniciovala konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 citovaného zákona, ktoré ukončila vydaním rozhodnutia dňa 30.05.2011, č. ODT-10890-4/2010, ktorým zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt. NBS tak konala v rámci svojich oprávnení stanovených zákonom a súd v jej postupe nezistil namietaný nesprávny úradný postup.

Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup spočívajúci v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteniach v Prerokovaní nedostatkov podľa zápisu zo dňa 24.08.2007, súd prvého stupňa zdôraznil, že predmetom konania je nesprávny úradný postup odporkyne, nie obchodníka s CP; v priamej príčinnej súvislosti s ním tak mohla vzniknúť škoda len Družstvu.. Navrhovateľ nebol v žiadnom vzťahu s obchodníkom s CP. Dohľad NBS bol limitovaný zákonom č. 566/2001 Z.z., a preto informácie a podklady, ktoré mala zisťovať v rámci dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu dohliadanému subjektu, Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt. Zákon Družstvu neukladal povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizika, prípadne krytia rizika. NBS na základe údajov o štruktúre majetku Družstva k 31.12.2005 a 31.12.2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície, avšak podľa platnej právnej úpravy Družstvu nemohla uložiť sankciu, pretože povinnosť dodržiavať Prospekt investície sa v tom čase na vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nevzťahovala. NBS ako štátny orgán, ktorého činnosť je všeobecne regulovaná článkom 2, ods. 2 Ústavy SR, nemohla konať nad rámec, rozsah a spôsob stanovený zákonom, a preto zistené nedostatky a nezrovnalosti v činnosti Družstva prerokovala na stretnutí s členmi štatutárneho orgánu Družstva dňa 24.08.2007 a súčasne dala odporúčania na nápravu tohto stavu. NBS v danom období nemohla pristúpiť k uloženiu peňažnej sankcie, pozastaviť alebo zakázať predaj majetkových hodnôt za nedodržiavanie Prospektu investície podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z., ktoré oprávnenia použila pri zistení neaktuálnosti Prospektu investície po 01.06.2010.

V súvislosti s nesprávnym úradným postupom spočívajúcom v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka s CP pri činnosti voči Družstvu, súd prvého stupňa poukázal na absenciu príčinnej súvislosti s prípadnou škodou na strane navrhovateľa. Z listinných dôkazov, najmä jednotlivých rozhodnutí NBS o uložení pokuty vo výške 500.000,-Sk (rozhodnutie zo dňa 08.01.2008, č. OPK 9750/3/2007), vo výške 300.000,-Sk (rozhodnutie zo dňa 20.08.2008, č. OPK-9750-5/2007) mal zrejme, že NBS činnosť obchodníka s CP sledovala,

nebolo však povinnosťou informovať Družstvo o výsledných zisteniach. Účastníkom konania v konaní o uložení pokuty alebo inej sankcie alebo opatrenia na nápravu len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má pokuta či sankcia uložiť. Bolo pritom primárne povinnosťou Družstva, ktoré malo všetky dostupné informácie o činnosti obchodníka, aby zabezpečilo priamu kontrolu plnenia jeho povinností a dohľad nad jeho činnosťou voči Družstvu tým, že nemožno zanedbať ani povinnosti samotného navrhovateľa, ktorý sa ako člen Družstva mal aktívne a včas zaujímať o svoje práva a ich výkon voči Družstvu a jeho orgánom v zmysle zásady "práva patria bdelym" a zamedziť tak znehodnoteniu, príp. nevykonalosti svojich majetkových a iných práv súvisiacich s Družstvom.

Navrhovateľ tak v konaní nepreukázal existenciu predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., na vyvodenie ktorej je potrebné kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok, keď nepreukázal vznik škody, namietaného nesprávneho úradného postupu, a tým ani vznik príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Nárok navrhovateľa tak ako nedôvodný v celom rozsahu ho zamietol.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 10.01.2014 navrhol, aby sa súd obrátil na Súdny dvor Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ s návrhom na začatie prejudiciálneho konania o otázke, či je porušením práva EÚ, ak členský štát zavedie do vnútroštátneho poriadku inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktorý je zjavne totožný s inštitútom verejnej ponuky cenných papierov predpokladaným v Smernici 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES, a na tento inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt sa štát následne odvoláva vo vnútroštátnom konaní o zodpovednosti za škodu štátu spôsobenú NBS spotrebiteľom na finančnom trhu nedostatočným výkonom dohľadu nad subjektmi prevádzkujúcimi verejnú ponuku majetkových hodnôt tým spôsobom, že štát argumentuje, že inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt je osobitosťou národnej legislatívy, na ktorú sa právo Európskej únie nevzťahuje a 2/v prípade kladnej odpovede, či je porušením článku 288 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s článkom 29 Smernice 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES, ak členský štát v rozpore s povinnosťami uloženými štátu v článku 21 ods. 3 písm. d/ a f/ Smernice 2003/71/ES poukazuje vo vnútroštátnom konaní o zodpovednosti za škodu štátu spôsobenú NBS spotrebiteľom na finančnom trhu nedostatočným výkonom dohľadu nad subjektmi prevádzkujúcimi verejnú ponuku majetkových hodnôt, že NBS nemala v zmysle vnútroštátnej legislatívy po implementácii Smernice 2003/71/ES dostatočné kontrolné a sankčné kompetencie na včasné zakázanie nezákonne vykonávanej verejnej ponuky majetkových hodnôt subjektmi, nad ktorými mala v zmysle vnútroštátnej legislatívy povinnosť vykonávať dohľad na finančnom trhu a žiadal súčasne o prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Po preskúmaní návrhu navrhovateľa na začatie prejudiciálneho konania v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej, ktorý návrh posúdil súd aj ako návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. dospel súd k záveru, že nie je dôvodný. V prejednávanej veci rozhoduje ako súd prvého stupňa, navrhovateľ nežiadal o výklad platnosti právneho aktu Európskej únie, a preto nie je konajúci súd povinný obrátiť sa so žiadosťou na Súdny dvor Európskej únie a iniciovať tak prejudiciálne konanie o nastolených otázkach. Nemal ani daný dôvod na navrhovateľom navrhovaný postup súdu, keďže odpovede na prejudiciálne otázky navrhovateľa nie sú podľa mienky súdu potrebné na rozhodnutie o veci. Predmetom konania vo veci je totiž nárok navrhovateľa na náhradu škody z titulu zodpovednosti štátu za tvrdý nesprávny úradný postup NBS. Ten mal okrem iného spočívať aj v zanedbaní dohľadu NBS nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktorá spadala pod predmet úpravy zákona č. 566/2001 Z. z. Do tohto zákona bola transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/71/ES zo dňa 04.11.2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES. Navrhovateľom označená smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/71/ES zo dňa 04.11.2003 sa primárne aplikuje na prospekt zverejňovaný pri verejnej ponuke cenných papierov a ich prijatí na obchodovanie. Keďže označená smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES bola transponovaná do nášho právneho poriadku, do zákona č. 566/2001 Z.z. a týkala sa primárne oblasti právnej úpravy prospektu zverejňovanom pri verejnej ponuke cenných papierov a nie pri verejnej ponuke majetkových hodnôt, a bola transponovaná v jej súlade, vo vzťahu k prejednávanej veci mal za irelevantné zaoberať otázkami uvedenými navrhovateľom v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a rozhodol, že nepožiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej odporkyňi nepriznal právo na ich náhradu voči navrhovateľovi, nakoľko odporkyňa nežiadal o ich priznanie a v konaní jej ani žiadne trovky nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na zaplatenie istiny 2.547,49 eura s príslušenstvom zamietol, podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a návrhu vyhovieť, resp. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa nezohľadnil, že odporkyňa nepostupovala v súlade s princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty, keď základným atribútom je istota subjektov práva, že sa voči nim bude zachovávať právo a teda orgány verejnej moci budú vo vzťahu k nim postupovať v súlade s ústavou a platnými právnymi predpismi, t. j., že ich postup bude zo strany subjektov práva predvídateľný. Spoliehal sa na to, že nedôjde ku škode na jeho úkor, pretože vychádzal z garancie odporkyne ako orgánu dohľadu a nemohol predpokladať, že dohľad nad Prospektom investície je podľa odporkyne len formálny, resp., že takýto je jeho obsah podľa výkladu odporkyne, pretože zákon o dohľade takýmto spôsobom obsah dohľadu nad Prospektom investícií nedefinoval a postup odporkyne bol svojvoľný v neprospech každého, ktorý sa na odporkyňu z hľadiska stability a ochrany investície spolieha. Argument odporkyne, že upozornila Družstvo, že vykonáva dohľad nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa ust. § 135 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z. z., ale nie dohľad nad celkovou činnosťou Družstva posúdil ako úplne irelevantný, nakoľko nemohol mať o takto zúženom dohľade orgánu vedomosť a nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že neexistuje príčinná súvislosť medzi škodou a porušením zákonných povinností odporkyne, spočívajúcom v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený zák. č. 566/2001 Z. z. Za obzvlášť nepochopiteľný navrhovateľ považoval záver súdu prvého stupňa, že sa mal viac starať o svoje záležitosti v rámci zásady „právo patrí bdelym“, nakoľko ku škode došlo v rámci porušenia zákonnej povinnosti odporkyne vykonávať zákonom stanovené povinnosti dohľadu a nie v dôsledku toho, že nebol „bdelý“ s tým, že mu nepatrili ani zákonom stanovené právomoci dohľadu nad činnosťou Družstva, ani obchodníka s CP, ktorými mohol zabezpečiť dodržiavanie zákona o cenných papieroch, resp. sankciami, k dodržiavaniu zákona porušujúci subjekt donútiť. Uviedol, že povinnosťou NBS podľa ust. § 137 ods. 2 Zákona o cenných papieroch je a bolo zisťovanie a vyhodnocovanie informácií a podkladov o skutočnostiach, ktoré sa týkajú dohliadaných subjektov a ich činností, pričom podľa ust. § 135 ods. 1 Zákona o cenných papieroch, ktorý platí v tomto znení už od 1. mája 2007, Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, ako aj obchodník, patrili a patria k povinne dohliadaným subjektom zo strany NBS, napriek tomu, že odporkyňa v priebehu celého konania tvrdila opak a preto mala NBS zisťovať všetky informácie a podklady o dodržiavaní, resp. nedodržiavaní povolení na činnosť vydaných NBS Družstvu (Prospekt investícií, vydaný vtedajším Úradom pre finančný trh a následne pravidelne kontrolovaný Národnou bankou Slovenska) a obchodníkovi s CP s tým, že povinný zákonný dohľad zo strany NBS bol dokonca koncipovaný tak široko, že má zisťovať informácie a podklady aj o iných rizikách, ako tých vyplývajúcich z povolení na činnosť, vrátane rizík, ktorým sú vystavené dohliadané subjekty a v rámci nich aj Družstvo činnosťou obchodníka, ako i vrátane rizík, ktoré mohli viesť k ohrozeniu záujmov klientov dohliadaných subjektov, teda aj navrhovateľa. Poukázal na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/206/2011 bolo výpoveďou svedka Z. M. H., Csc., preukázané, že NBS už v roku 2007 pri kontrole Družstva zistila, že z hľadiska rizikovosti portfólia má nedostatočne rozložené portfólio, ktoré bolo tvorené zmenkou jediného emitenta, a to spoločnosti CI HOLDING, a. s., ktorý v tom čase akcionársky vlastnil obchodníka s CP, z čoho vyplýva, že Družstvo malo všetky peňažné prostriedky od neho získané, investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s obchodníkom a Družstvom a NBS sa po zistení o rizikovosti portfólia Družstva uspokojila s takou nápravou stavu, že toto portfólio bolo po tomto vytknutí zo strany banky, rozložené namiesto jednej do troch zmieniek, a to zmieniek vystavených spoločnosťou CI HOLDING a. s., CI Reality, s.r.o. a GLOBAL production s.r.o., pričom posledné dve spoločnosti boli opäť 100 % dcérskymi spoločnosťami CI HOLDING, a. s. a vo všetkých troch spoločnostiach bol navyše, či už členom predstavenstva alebo konateľom, Ing. Libor Červenka, vtedajší predseda predstavenstva obchodníka. Odporkyňa naďalej akceptovala stav, že celé portfólio Družstva je rozložené a investované do prepojených subjektov s CI HOLDING a. s. a obchodníkom a napriek tomu, že vydala právoplatné sankčné rozhodnutie voči

obchodníkovi, v ktorom konštatovala, že obchodník s CP vo svojej činnosti, pre svojich klientov a v rámci nich aj výslovne pre Družstvo, porušil zákon o cenných papieroch ani po vydaní tohto rozhodnutia, okrem udelenej pokuty vo výške 10.000 eur, nevyužila svoje kompetencie v zmysle zákona o cenných papieroch a neprijala žiadne následné kontrolné alebo významnejšie opatrenia. Mal za to, že následné podcenenie situácie a umožnenie ďalšej činnosti Družstva aj obchodníka s CP, vyústilo v roku 2010 do nedostupnosti ním vložených prostriedkov do Družstva. Odporkyňa svojou nečinnosťou a ľahostajným prístupom k svojim kompetenciám zapríčinila aj to, že už nemohol rozpoznať riziko svojej investície, resp., že túto investíciu mu odporkyňa svojim zanedbateľným dohľadom ani v minimálnej možnej miere neochránila. Poukázal na skutočnosť, že odporkyňa tým, že dňa 4. marca 2011 obchodníkovi s CP odňala licenciu na činnosť a Družstvu zakázala činnosť v roku 2011, potvrdila dlhodobé porušovanie zákona o cenných papieroch, z čoho vyplýva tolerovanie porušovania právnych predpisov minimálne od roku 2008 do roku 2011 NBS. Vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že odporkyňa svojím rozhodnutím zo dňa 30. mája 2011, č. ODT-10890-4/2010, právoplatným dňa 18. júla 2011, zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt z dôvodu neaktuálnosti Prospektu investícií s tým, že odporkyňa ustálila trvanie neaktuálnosti Prospektu až od mája 2010 účelovo, nakoľko údaje zahrnuté do Prospektu boli v skutočnosti neaktuálne dlhodobo pred májom 2010, späťne k 31. decembru 2006, kedy došlo v sídle NBS dňa 27. augusta 2007 k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva Družstva za účelom prerokovania nezrovnalostí a problémov v jeho činnosti a údaje o subjektoch, s ktorými je Družstvo majetkovo prepojené, boli neaktuálne minimálne od 1. októbra 2009 a údaje o majetkových aktívach, ktoré sa majú nadobudnúť z peňažných prostriedkov nadobudnutých na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt a základné strategické zámery podnikateľskej činnosti Družstva, boli neaktuálne už k 31. decembru 2006 z čoho vyplýva, že Družstvo svojím konaním porušovalo ust. § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b/, c/ a h/ a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch od 31. decembra 2006, avšak odporkyňa voči Družstvu úradne zasiahla až v máji 2011, kedy činnosť Družstva zakázala. Uviedol, že žiadna platná právna norma neumožňuje vysloviť záver o predčasnosti podania návrhu a to ani vtedy, ak navrhovateľ doposiaľ nemal možnosť vymôcť plnenie od subjektu, ktorý jediný je podľa názoru odporkyne a súdu prvého stupňa povinný mu dané plnenie vrátiť s tým, že ani zák. č. 514/2003 Z. z. nevyžaduje žiadne predchádzajúce vysporiadanie súkromnoprávných vzťahov, ale naopak pripúšťa regresnú náhradu. Mal za to, že ak by prebiehajúce konkurzné konanie vylučovalo podanie občianskoprávnej, či inej žaloby o náhradu škody, zákon o konkurze a reštrukturalizácii by fakticky suspendoval Občiansky zákonník, zákon o zodpovednosti za škodu, ako i trestný zákon v platnom znení a to až do doby právoplatného skončenia konkurzného konania a súčasne by to znamenalo, že občianskoprávna zodpovednosť, zodpovednosť štátu, či trestnoprávna zodpovednosť je subsidiárna voči zodpovednosti úpadcu podľa zákona o konkurze. Namietol, že zo zápisníc o pojednávaní pred súdom prvého stupňa vyplýva, že listinné dôkazy vyžiadané súdom prvého stupňa, resp. predložené účastníkmi konania neboli riadne vykonané spôsobom podľa § 129 ods. 1 O. s. p., s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. januára 2012, sp. zn. 6 MCdo 11/2010.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Nesúhlasila s tvrdením navrhovateľa, že je povinnosťou všeobecného súdu dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, keď aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR všeobecný súd musí dať odpoveď na tie otázky nastolené účastníkom konania, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania a odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 241/07). Uviedla, že podstatou práva na spravodlivé konanie nie je právo na úspech v konaní a teda právo na rozhodnutie zodpovedajúce názorom a predstavám navrhovateľa a preto jeho tvrdenie, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti považuje za denegatio iustitiae, je účelové. Navrhovateľ sa účelovo snaží dodatočne navrhovať vykonanie ďalších právne irelevantných dôkazov, ktoré iba oddiaľujú vydanie rozhodnutí vo veci a zároveň sa snaží vyfabulovať fiktívnu existenciu jej údajného nesprávneho postupu a tiež fikciu, kedy sa tak stalo, pretože údajný nesprávny úradný postup nebol preukázaný a neexistuje. Poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ nevyužil všetky možnosti na uplatnenie a vymoženie svojho nároku, pretože nepodal žiadny návrh proti členom predstavenstva ani členom kontrolnej komisie Družstva, ktorí boli zodpovední za jeho riadenie, za hospodárenie a nakladanie s jeho majetkom. Taktiež poukázala na skutočnosť, že kompetencie NBS pri vykonávaní dohľadu nad dohliadanými subjektmi sú dané platnými právnymi predpismi a ich medze vyplývajú aj z Ústavy SR a konštantnej súdnej judikatúry, podľa ktorej všetky orgány verejnej

moci môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom je vylúčený extenzívny výklad (interpretácia) týchto ústavných princípov vyplývajúcich z článku 2 ods. 2 Ústavy SR s tým, že NBS postupovala v súlade s Ústavou SR a platnými právnymi predpismi, nebola nečinná, nespôsobilá žiadne prieskumy a pri svojom postupe voči Družstvu a aj obchodníkovi s CP dodržiavala zákonné pravidlá, zakotvené ustanoveniami zákona o dohľade a zákona o cenných papieroch. Zaujala názor, že navrhovateľ mohol požiadať NBS o vysvetlenie jej zákonom zverených kompetencií v oblasti dohľadu nad finančným trhom a muselo mu byť známe, že s investíciou je spojené aj riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov s tým, že NBS môže ukladať sankcie dohliadanému subjektu len za také porušenie a neplnenie povinností, ktoré sú dohliadanému subjektu uložené zákonom a ktoré zároveň patria do pôsobnosti a kompetencií orgánu dohľadu a až od účinnosti novelizovaného ust. § 129 ods. 3 zákona o cenných papieroch, teda až od 1. júna 2010, boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú aj povinnosť dodržiavať schválený Prospekt investície, a teda až odvtedy mohla NBS dohliadať, či Družstvo schválený Prospekt investície dodržiava. Povinnosť aktualizovať Prospekt investície bola stanovená vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt až od 1. januára 2009, na základe novelizovaného ust. § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch v znení zák. č. 558/2008 Z. z. a počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt, štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nepretržite zodpovedal a zodpovedá investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície, pričom informácie a podklady, ktoré má NBS zisťovať v rámci predmetu dohľadu sa vždy vzťahujú výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu so zohľadnením jeho zákonom uložených povinností. Žiaden zákon neukladal vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizík ani krytia, na rozdiel od iných dohliadaných subjektov a preto reálne neexistujúce povinnosti Družstva nemohla NBS kontrolovať, nakoľko vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt mal v súvislosti s rizikom iba informačnú povinnosť podľa ust. § 129 ods. 1 písm. b/ zákona o cenných papieroch, ktorá spočívala v tom, že zverejnené alebo hromadne používané oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt muselo obsahovať taktiež upozornenie, z ktorého vyplývalo, že s touto investíciou je spojené aj riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov a preto za dodržiavanie Prospektu investície Družstva bolo aj voči členom družstva vždy zodpovedné predstavenstvo ako štatutárny orgán bez ohľadu na fakt či vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt táto povinnosť bola alebo nebola osobitne zákonom uložená. Ďalej uviedla, že mohla kontrolovať len to, či si Družstvo plní informačné povinnosti o verejných ponukách majetkových hodnôt či informácie zverejňované Družstvom obsahujú náležitosti predpísané zákonom a či Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt zverejňuje finančné správy v zmysle vtedy účinného ust. § 130 zákona o cenných papieroch; tieto informácie odporkyňa nepotvrdzovala a ani nemohla potvrdzovať, pretože mohla postupovať len v súlade s vtedy platnými ustanoveniami § 129 a § 130 zákona o cenných papieroch a nemohla potvrdzovať správnosť finančných ukazovateľov Družstva. Nesúhlasila s tvrdením navrhovateľa, že vo vzťahu k Družstvu bola nečinná, nakoľko vydala relevantné rozhodnutia, nedopustila sa žiadnych prieskumov v konaní a postupovala v rámci jej oprávnení a v súlade so zákonom o cenných papieroch, zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako aj Ústavou SR.

Vzhľadom na to, že si navrhovateľ tvrdenú pohľadávku neprihlásil do konkurzu vyhláseného na majetok Družstva a nepreukázal bezúspešné uplatnenie nároku voči Družstvu sa stotožnila so záverom súdu prvého stupňa o nepreukázaní predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu - vzniku škody. Poukázala na nález ÚS SR, II.ÚS 165/2012-45, podľa ktorého „kým žalobca má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia (ak táto bezúspešnosť nebola zavinená), nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 58/1969 Zb., a to existencia samotnej škody (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 4Cz 110/84 z 16. apríla 1985).“ Až po vyčerpaní všetkých zákonných možností veriteľov (navrhovateľov) úpadcu -PDSI k uspokojeniu nárokov zo svojich právnych vzťahov proti súkromnej právnickej osobe a jej zodpovedným predstaviteľom môže byť nastolená otázka vzniku škody a prípadnej zodpovednosti štátu za ňu (uznesenie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 25Cdo/1404/2004 zo 4.11.2004). Ďalej na odvoláciu námietku navrhovateľa uviedla, že v zápisnici o pojednávaní síce nie je osobitne uvedené, že na tomto pojednávaní boli prečítané určité listiny alebo ich presne označené časti, ale z nej jasne vyplýva, že súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy, nachádzajúce sa doteraz v súdnom spise, oboznámil a presne špecifikoval o aké doklady išlo s tým, že v súlade s ust. § 121 O. s. p., netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, keď z

odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. februára 2008, sp. zn. 1Obo/283/2006 vyplýva, že dôkazy, na ktoré účastník dodatočne poukazuje, sú súdu všeobecne známe, pretože účastník viedol desiatky sporov na rovnakom skutkovom a právnom základe voči rôznym dlžníkom, takže dokazovanie v tomto smere nebolo potrebné vykonať, pričom odporkyni je známe, že na Okresnom súde Bratislava I sú proti nej vedené stovky sporov na rovnakom skutkovom a právnom základe a vo všetkých sporoch majú navrhovatelia rovnakého právneho zástupcu.

Odvolačný súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ bol členom PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKE INVESTÍCIE, Poľná 1, Bratislava, IČO: 35 784 717 (ďalej „Družstvo“), toho času v konkurze vyhlásenom uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. apríla 2011, č. k. 3K/95/2010 - 21, 2.547,49eura, pričom na základe žiadosti navrhovateľa o zrušenie členského podielu v Družstve zo dňa 11. 2. 2011 došlo k zrušeniu jeho členstva a navrhovateľovi vzniklo právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu vo výške 2.547,49 eura.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 2. 6. 2008 bola medzi Družstvom ako klientom a obchodnou spoločnosťou CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. v likvidácii, Poľná 1, Bratislava, ako obhospodarovateľom uzavretá Zmluva o riadení portfólia podľa § 43 zák. č. 566/2001 Z. z., predmetom ktorej podľa článku I. bod 2 Zmluvy bol záväzok obchodníka s CP hospodáriť s portfóliom Družstva, pravidelne sledovať a vyhodnocovať spravované portfólio, obstarávať predaj cenných papierov z portfólia, nákup cenných papierov a prvé nadobudnutie cenných papierov od emitenta do portfólia Družstva v súlade so schválenými prospektami investícií, uschovávať a spravovať cenné papiere nachádzajúce sa v portfóliu Družstva, uskutočňovať optimalizáciu a taktické zmeny v portfóliu Družstva a poskytovať mu konzultácie a finančné analýzy, pričom podľa Prílohy č. 2 k Zmluve sa obchodník s CP zaviazal zabezpečiť mieru zhodnotenia Družstva vo výške 8 % ročne.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporným, že po výpovedi Zmluvy zo dňa 30. 3. 2010 zo strany obchodníka s CP, NBS rozhodnutím zo dňa 21. 12. 2010, č. ODT-8305-5/2010, odobrala obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb, potvrdeným rozhodnutím Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo dňa 1. 3. 2011, č. GUV - 274/2011 (ďalej „rozhodnutie o odobratí povolenia“) a rozhodnutím zo dňa 30. 5. 2011, č. ODT-10890-4/2010, NBS zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt (ďalej „rozhodnutie o zákaze činnosti“) podľa ust. § 144 ods. 4 písm. c/ zák. č. 566/2001 Z. z. z dôvodu porušenia § 129 ods. 3 v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b/, c/, h/ zák. č. 566/2001 Z. z. a ust. § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z.

V posudzovanej veci sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť mu škodu v sume 2.547,49 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 19. 4. 2011 do zaplatenia, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS, ktorý spočíval v tom, že NBS oneskorene zistila neaktuálnosť Prospektu investícií Družstva, keď Družstvo porušovalo ust. § 129 ods. 3 v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b/, c/, h/ a ust. § 125c ods. 1 v spojení s ust. § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a zasiahla až v máji 2011, kedy vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti, zakázala Družstvu činnosť, hoci neaktuálnosť Prospektu investícií bola už od 31. 12. 2006, v prijatí nedostatočných opatrení zo strany NBS po 24. 8. 2007, kedy pri kontrole Družstva zistila, že z hľadiska rizikovosti portfólia, má portfólio nedostatočne rozložené, t. j., že Družstvo malo všetky získané peňažné prostriedky investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s

obchodníkom s CP, pričom rizikovosť rozloženia portfólia je jedným z najdôležitejších ukazovateľov, ktoré NBS pri výkone dohľadu sleduje a má sledovať, NBS prijala od 20. 8. 2008 do 4. 3. 2011, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o odobratí povolenia, nedostatočné opatrenia a zapríčinila, že navrhovateľ nemohol rozpoznať riziko svojej investície už skôr, najmä po zisteniach, že obchodník s cennými papiermi poskytol Družstvu investičnú službu, ktorú mu poskytovať nemohol.

V posudzovanej veci sa navrhovateľ voči štátu domáha náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva navrhovateľa na náhradu škody je ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom má povahu objektívnej zodpovednosti, ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch podmienok, ktorými je nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Prvotnou podmienkou pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je existencia nesprávneho úradného postupu, ktorý zákon č. 514/2003 Z. z. v ustanovení § 9 bližšie vysvetľuje tak, že za nesprávny úradný postup je potrebné považovať aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa konkrétnych okolností toho - ktorého prípadu, môže však ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností a preto je potrebné správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon č. 514/2003 Z. z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva, pričom otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi ako ujmu (ako následkom) a ako skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a

vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda, aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha (test *conditio sine qua non* spoločný pre takmer všetky právne systémy Európskej únie), či by škodlivý následok nastal bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť by daná nebola. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu. Súčasne však musí byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala a existenciu príčinnej súvislosti zisťuje súd, ktorý so zreteľom na konkrétne okolnosti vyhodnocuje, či tu príčinná súvislosť je alebo nie. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením vecí vymedzenie, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že škoda ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch, t. j. všeobecným ekvivalentom a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, teda poskytnutím predovšetkým peňazí. Skutočnou škodou (*damnum emergens*) sa rozumie ujma, ktorá musí spočívať v zmenšení majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou. Podľa ustanovenia odseku 1 sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Ušlý zisk je v podstate ušlým majetkovým prospechom a spočíva v nenastalom zväčšení (rozmnžení) majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí, nebyť škodnej udalosti. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, v súdnom konaní ho preto zaťažuje dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla.

Nevyhnutným predpokladom pre záver o tom, že postup odporkyne v preskúmvanej veci bol nesprávny, je normatívne vyjadrenie „správneho úradného postupu“ a zistenie, že odporkyňa tento postup nezachovala s tým, že v posudzovanej veci nesprávny úradný postup odporkyne mal spočívať aj v tom, že odporkyňa oneskorene zistila neaktuálnosť Prospektu investícií Družstva.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak v posudzovanej veci úradným postupom je postup odporkyne ako orgánu štátu súvisiaci s výkonom štátnej (verejnej) moci, ktorý sa dotýka navrhovateľa, predovšetkým jeho individuálnych práv a povinností, tak neobstojí jeho námietka spočívajúca v tvrdení, že povinnosťou odporkyne bolo dohliadať na aktualizáciu Prospektu investícií.

Povinnosť aktualizovať Prospekt investície bola Družstvu uložená s účinnosťou až od 1. 1. 2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 v spojení s ust. § 125c ods. 1. zák. č. 566/2001 Z. z. a preto sa na odporkyňu nemohla vzťahovať povinnosť dohliadať na aktuálnosť Prospektu investícií realizovaných pred týmto dátumom, t. j. pred 1. 1. 2009, z čoho vyplýva, že ak v rozhodnom období, t. j. do novelizácie zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch vykonanej zák. č. 558/2008 Z. z., neexistovala samotná povinnosť Družstva aktualizovať Prospekt investícií, je z povahy veci vylúčený dohľad zo strany odporkyne v tomto smere z dôvodu, že nebolo možné kontrolovať povinnosť, ktorá sama o sebe v rozhodnom čase ani neexistovala.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený Prospekt investície až od 1. 6. 2010, kedy boli novelou ustanovenia § 129 ods. 3 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, vykonanej zák. č. 129/2010 Z. z. rozšírené povinnosti družstva a preto pokiaľ Družstvo od 31. 12. 2006 do 1. 6. 2010 zo zákona takúto povinnosť nemalo, nemohla odporkyňa skúmať ani túto povinnosť prostredníctvom výkonu dohľadu, keď Družstvo samo o sebe nebolo povinné Prospekt investície dodržiavať.

Nebolo možné sa stotožniť ani s námietkou navrhovateľa o povinnosti odporkyne v oblasti skúmania rizikovosti portfólia Družstva, nakoľko zákon č. 566/2001 Z. z. neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt v tomto smere žiadne povinnosti a preto ani odporkyňa z neho nevyplývala povinnosť, ktorá by jej ako povinnému subjektu takúto povinnosť ukladala. Je nepochybné, že ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv subjektu, avšak na druhej strane nemožno prehliadnuť, že štát je povinný striktno dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii vo svetle presne zákonom stanovených povinností odporkyne a štát by sa nemohol zbaviť zodpovednosti za postup odporkyne iba v prípade, ak by sa jeho postup ukázal mylným, zasahujúcim do základných práv navrhovateľa, ktorý však nemôže vychádzať z toho, ako takýto postup navrhovateľ vyhodnotil, ale musí vychádzať výlučne z toho, že nemožno prisúdiť odporkyňi pri aplikácii zákonov viac povinností ako tých, ktoré jej konkrétnym spôsobom vyplývajú zo zákona, čo je proporcionálne s tým, že nemožno poskytovať ochranu štátnemu orgánu, ktorý si prisvojil pri aplikácii zákona viac práv.

Z obsahu Zmluvy uzavretej medzi Družstvom a obchodníkom s CP vyplýva, že jej podstatou bol výkon finančných operácií za účelom obhospodarovania cenných papierov a iných finančných nástrojov a iných operácií súvisiacich s riadením portfólia Družstva, čo v praxi znamenalo, že obchodník s CP obchodoval vo vlastnom mene na účet Družstva, čiže riziko nieslo samotné Družstvo, ktoré bolo iniciátorom celého obchodu Družstva, ktoré dávalo pokyny na nákup, či predaj toho ktorého finančného nástroja (článok III bod 1 písm. c/ Zmluvy v spojení s § 5 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch). V danom prípade išlo o služby, ktoré Družstvo ako klient obchodníka s CP využívalo na vlastné riziko s vedomím, že ziskovosť uvedených operácií nie je zaručená a navrhovateľ si ako člen Družstva, ktoré za týmto účelom zhodnocovalo portfólio, musel byť vedomý, že vývoj na finančných trhoch nemožno s istotou predpovedať a odhadnúť, čo je podstatným znakom týchto obchodov prostredníctvom obchodníkov s CP s tým, že až do rozhodnutia odporkyne zo dňa 21. 12. 2010, č. ODT-8305-5/2010, ktorým odobrila obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb, potvrdeným rozhodnutím Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo dňa 1. 3. 2011, č. GUV - 274/2011, vykonával obchodník s CP túto činnosť ako regulovanú NBS a činnosť Družstva, ktorého bol navrhovateľ v rozhodnom čase členom, spĺňala znaky investovania s finančnými prostriedkami, disponibilnými za účelom ich zhodnotenia, pričom táto forma nakladania s vlastným majetkom je spôsob zhodnocovania na vlastné riziko, riziko v zmysle neistého výnosu z realizovaného finančného investovania a zodpovednosť štátu nemôže nahrádzať primárnu zodpovednosť obchodníka s CP voči Družstvu či sekundárnu zodpovednosť Družstva voči navrhovateľovi.

Nebolo možné stotožniť sa ani s námietkou navrhovateľa o nedostatočných opatreniach odporkyne na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka s CP pri činnosti voči Družstvu, nakoľko odhládnuť od aktívneho prístupu odporkyne k obchodníkovi s CP, preukázaného jej rozhodnutím zo dňa 8. 1. 2008, č. OPK - 9750/3/2007, ktorým uložila obchodníkovi s CP pokutu vo výške 16.596,96 eur (500.000,- Sk), kedy po zrušení a vrátení vecí na ďalšie konanie Bankovou radou Národnej banky Slovenska, opätovne rozhodnutím zo dňa 20. 8. 2008, č. OPK-9750-5/2007, uložila obchodníkovi s CP pokutu vo výške 9.958,18 eur (300.000,- Sk) a následne rozhodnutím zo dňa 21. 12. 2010, č. ODT-8305-5/2010, ktorým odobrila obchodníkovi s cennými papiermi povolenie na poskytovanie investičných služieb, odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť nasledovné.

Navrhovateľ sa nemôže v konaní domáhať náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý má spočívať v takom pochybení v postupe odporkyne, ktoré sa týkajú hmotnoprávneho posúdenia vecí, keď takéto hmotnoprávne pochybenia sa môžu priamo odraziť v obsahu rozhodnutí odporkyne, nakoľko nie je možné za nesprávny úradný postup považovať to, keď výklad zákona, právne posúdenie vecí, či aplikácia zákona na daný skutkový stav zo strany štátneho orgánu sú odlišné od tých, aké očakáva ten účastník, koho práv, či právom chránených záujmov sa má rozhodnutie dotýkať.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že odporkyňa svojím postupom neporušila svoje povinnosti, keďže pri výkone verejnej moci postupovala v rozsahu svojich kompetencií daných jej zákonom, nedopustila sa pri svojom rozhodovaní žiadneho excesu a ani nepostupovala spôsobom nezlučiteľným s ochranou základných práv a ľudských slobôd, a preto jej postup nie je možné kvalifikovať ako nesprávny podľa zák. č. 514/2003 Z. z.

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že postup odporkyne bol v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a preto pokiaľ odporkyňa zisťovala podmienky a predpoklady pre vydanie vyššie uvedených rozhodnutí, za týmto účelom nepochybne zhromažďovala podklady (dôkazy), hodnotila zistené skutočnosti, tieto právne posúdila a iné opatrenia, ktoré od odporkyne navrhovateľ očakával a namietal ich nedostatočnosť, nemôžu byť na ujmu odporkyne. V daných prípadoch išlo o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutí a prípadné nesprávne a vady pri tomto zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejavujú práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu zakladať jeho zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie, pričom navrhovateľ v priebehu celého konania pred súdom prvého stupňa vytýkal len nesprávny úradný postup odporkyne. Odvolačný súd má za to, že pochybenia, či nedostatky spočívajúce v tom, že odporkyňa pred svojím rozhodnutím nesprávne (nedostatočne) vyhodnotila podmienky pre jeho vydanie, je možné posudzovať v rámci tzv. nezákonného rozhodnutia. Všetky uvedené rozhodnutia však boli vydané v súlade so zákonom, neboli zrušené a majú povahu tzv. zákonného rozhodnutia. Navrhovateľ tvrdený nesprávny úradný postup odporkyne v konaní nepreukázal, pričom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nedostatočnosť opatrení prijatých odporkyňou, podľa názoru navrhovateľa, bez opory v zákone, podľa jeho subjektívneho presvedčenia, sa nemusia vždy legitímne zhodovať s objektívnou realitou.

V súvislosti s vyhlásením konkurzu uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. 4. 2011, č. k. 3K/95/2010 - 21, právoplatným dňa 5. 5. 2011 na majetok Družstva ako úpadcu, odvolací súd uvádza, že nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom voči odporkyne môže byť v občianskom súdom konaní uplatnený až vtedy, ak navrhovateľ nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky v konkurznom konaní. Navrhovateľ si pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu uplatnil v konkurznom konaní, škoda mu ešte nevznikla a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu. Nárok na náhradu škody od štátu by mohol navrhovateľ úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal jej vydania v konkurznom konaní, nakoľko existencia pohľadávky uplatnená v konkurznom konaní vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou konkurzu. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci nie je daný ani ďalší predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, a to existencia samotnej škody (analogicky rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 31. mája 2006, sp. zn. 4 Cdo 199/2005, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cz/110/84, publikované pod č. 4/87 vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je stále použiteľné).

Nebolo možné sa stotožniť ani s námietkou navrhovateľa v podanú odvolaní, týkajúcej sa procesného pochybenia súdu prvého stupňa, ktorý na pojednávaní nevykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predpísaným spôsobom, nakoľko z obsahu zápisníc o pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyplýva, že prvostupňový súd účastníkov riadne oboznámil s obsahom listinných dôkazov a to nielen založených v spise, ale aj ostatných dôkazov, spoločných pre všetky konania.

S poukazom na citované ustanovenie a za stavu, keď súd prvého stupňa v danom prípade v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav, vykonaním potrebných a účastníkmi navrhnutých dôkazov, a keď navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn. že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia, odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si právo na ich náhradu neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Napadnutým uznesením, č.k.: 25C/24/2012-190 zo dňa 03.06.2014 súd prvého stupňa navrhovateľovi uložil podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 6 ods. 23 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ, pričom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie o vyrubenie súdneho poplatku zastavil. Podané odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. a ďalej tým, že sa

návrhom na začatie konania doručeným dňa 01.02.2012 voči odporcovi domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., pričom podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012 je konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci či nesprávnym úradným postupom od poplatku oslobodené. Zákomom č. 286/2012 Z. z., ktorým bolo cit. ustanovenie zo zákona vypustené a bol vložené § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Namietal tak uloženie poplatkovej povinnosti, nakoľko konanie o nároku navrhovateľa podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. začalo do 30. septembra 2012 a na toto je potrebné aplikovať vecné oslobodenie podľa § 18ca. Mal za to, že vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku sa vzťahuje na celé konanie, a teda aj na odvolacie konanie, nakoľko právne relevantné je to, že konanie sa začalo v čase, kedy konanie bolo vecne oslobodené. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č.k.: 4Co/128/2014-310 zo dňa 29.04.2014 v obdobnej právnej veci, podľa ktorého sa vecné oslobodenie vzťahuje na celé konanie, a teda aj na odvolacie konanie.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom od 01. 01. 2014 do 31. 08. 2014 (ďalej len „zák. č. 71/1992 Zb.“) súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len „poplatkový úkon“) uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „sadzobník“), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 4 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 veta prvá a druhá zák. č. 71/1992 Zb. ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Podľa § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 01. októbra 2012) z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20 eur.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne a v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom od 01. 01. 2014 do 31. 08. 2014 uložil navrhovateľovi poplatkovú povinnosť za odvolanie voči meritórnemu rozhodnutiu vo výške 20 Eur. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade v čase podania odvolania, t.j. dňa 21.05.2014, ktorý je rozhodným pre vznik poplatkovej povinnosti podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zák. o súdnych poplatkoch, bola zákonom stanovená poplatková povinnosť za tento druh konania (do 30. 09. 2012 vecne oslobodeného od súdnych poplatkov), a to položkou 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Na správnosti záveru o vzniku poplatkovej povinnosti v dôsledku navrhovateľom podaného odvolania voči rozhodnutiu vo veci samej nič nemení ani prechodné ust. § 18ca zák. o súdnych poplatkoch, nakoľko odvolanie (poplatkový úkon za odvolacie konanie) bolo navrhovateľom podané dňa 21. 05. 2014, t. j. nejednalo sa ani o úkon, ani o konanie začaté do 30. 09. 2012.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie, č.k.: 25C/24/2012-190 zo dňa 03.06.2014 ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.